

กระทู้ถามที่ ๒๖๕ ร.

สภาผู้แทนราษฎร

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

ประเทศไทยมีคนพิการและทุพพลภาพประมาณ ๔.๘ ล้านคน ซึ่งตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้คนพิการที่จดทะเบียนแล้วได้รับสิทธิและโอกาสในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ การศึกษา อาชีพ และสังคม และคาดการณ์ว่าคนพิการที่อยู่ในข่ายที่จะจดทะเบียนได้จะมีจำนวนสูงถึง ๓๖๑,๒๐๐ คน แต่ปัจจุบันผู้พิการจำนวนมากไม่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา แม้ว่าพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ จะกำหนดให้คนพิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาก็ตาม อาจเป็นเพราะรัฐบาลไม่ให้ความสนใจ หรืออาจเป็นเพราะคนพิการเองไม่มีเวลาในการศึกษาหาความรู้ จึงขอเรียนถามว่า

๑. ปัจจุบันนี้กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีโรงเรียนสำหรับคนพิการจำนวนกี่แห่ง และตั้งอยู่ที่จังหวัดใดบ้าง โรงเรียนที่มีอยู่รับนักเรียนได้มากน้อยเพียงใด พอเพียงแก่จำนวนคนพิการที่มีอยู่หรือไม่ ขอทราบรายละเอียด

๒. โรงเรียนสำหรับสอนคนพิการที่มีอยู่แล้วมีปัญหาและอุปสรรคอื่นใดหรือไม่ ในภาวะที่จำกัดด้วยงบประมาณกระทรวงศึกษาธิการมีมาตรการจัดการศึกษาแก่คนพิการอย่างไร ขอทราบรายละเอียด

๓. พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้คนพิการที่จดทะเบียนแล้วเท่านั้นได้รับสิทธิและโอกาสในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา แต่ข้อเท็จจริงในปัจจุบันคนพิการจำนวนมากที่ยังไม่ได้รับการจดทะเบียนคนพิการ กระทรวงศึกษาธิการมีมาตรการใดหรือไม่ ที่จะจัดการศึกษาให้แก่คนพิการที่ยังไม่ได้รับการจดทะเบียน ขอทราบรายละเอียด

ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เปรมศักดิ์ เพียยุระ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น

พรรคความหวังใหม่

คำตอบกระทู้ถามที่ ๒๖๕ ร.

ของ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น

เรื่อง การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

ข้าพเจ้า นายปัญญา เกสรทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้

กระทู้ข้อที่ ๑ ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีโรงเรียนสำหรับคนพิการจำนวนกี่แห่ง และตั้งอยู่ที่จังหวัดใดบ้าง โรงเรียนที่มีอยู่รับนักเรียนได้มากน้อยเพียงใด พอเพียงแก่จำนวนคนพิการที่มีอยู่หรือไม่ ขอทราบรายละเอียด

ตอบกระทู้ข้อที่ ๑

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการ แบ่งส่วนราชการกรมสามัญศึกษา โดยอาศัยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๓๖ ดังนี้

มาตรา ๓ ให้กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดและส่งเสริมการศึกษาระดับมัธยมศึกษา การศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์

(๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมสามัญศึกษาหรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการรับนักเรียนเข้าเรียนในสังกัดต่างๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

ที่	หน่วยงาน/สังกัด	จำนวน โรงเรียน	จำนวนเด็กพิการที่ได้รับการศึกษาจาก ศร.				
			ทางตา	ทางหู	ทางปัญญา	ทางแขน-ขา	รวม
๑	กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา	๔๑ (๒,๐๓๖)*	๒(โรง) ๓๑๕	๑๕(โรง) ๔,๗๑๒	๑๕(โรง) ๒,๔๓๔	๑(โรง) ๖๔	๗,๕๒๕ (+๒,๕๓๘)
๒	สำนักงานการประถม ศึกษาแห่งชาติ	๒,๐๓๖ (๕๕๑)*	๑,๐๘๒	๘๗๔	๓,๑๒๐	๑,๓๕๖	๖,๕๓๒ (+๑,๕๑๒)
๓	กองส่งเสริมมาตรฐาน กรมการศึกษา นอกโรงเรียน	-	-	-	-	-	๖,๘๒๓

ที่	หน่วยงาน/สังกัด	จำนวน โรงเรียน	จำนวนเด็กพิการที่ได้รับการศึกษาจาก ศช.				
			ทางตา	ทางหู	ทางปัญญา	ทางแขน-ขา	รวม
๔	กรมอาชีวศึกษา	๑	๒๐	-	-	-	๒๐
๕	สำนักงาน การศึกษาเอกชน	๑๐	๖๕๗	๕๐	๑๔๒	๒๑๗	๑,๑๐๖
๖	สถาบันราชภัฏ (๕ แห่ง)	๕	-	-	-	-	๔๕๗
๗	กรุงเทพมหานคร	๑๐	-	-	-	-	๒๕๕
	รวม	๒,๑๐๓	๒,๐๗๘	๕,๖๗๖	๕,๖๕๖	๑,๖๓๗	๒๒,๖๒๒

หมายเหตุ ๑. จำนวนนักเรียนของ สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ใช้ตัวเลขปี ๒๕๓๕ ซึ่งอนุโลมใกล้เคียงกับปี ๒๕๔๐

๒. โรงเรียนสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ (๕๕๑) คือ จำนวนโรงเรียนที่ได้รับงบประมาณในปี ๒๕๓๕

๓. ของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ เพิ่มจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ อีก สำนักงานพื้นที่ ๑ กรมประชาสงเคราะห์ จำนวน ๑,๕๑๒ คน

(*) จำนวนที่จัดเรียนร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ

รายละเอียดที่ตั้งสถาบัน/โรงเรียน ตามเอกสารที่แนบ

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีโรงเรียนการศึกษาสำหรับคนพิการ ดังนี้

๑. จัดโรงเรียนการศึกษาสำหรับคนพิการ

๒. จัดโรงเรียนการศึกษาสำหรับคนพิการที่เรียนร่วมในโรงเรียนปกติ

๓. จัดโรงเรียนการศึกษานอกระบบ

๔. จัดโรงเรียนการศึกษาทางด้านอาชีพ ซึ่งขณะนี้ มีจำนวนโรงเรียนรวมทั้งสิ้น ๒,๑๐๓ โรงเรียน

ดังนั้น จึงมีโรงเรียนสำหรับจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยความรับผิดชอบของกองการศึกษา

เพื่อคนพิการ กรมสามัญศึกษา จำนวน ๔๑ โรงเรียน ๓๔ จังหวัด ดังนี้

๑. กรุงเทพมหานคร
๒. นนทบุรี
๓. นครปฐม
๔. สงขลา
๕. นครศรีธรรมราช
๖. สุราษฎร์ธานี
๗. ชุมพร
๘. ภูเก็ต
๙. ประจวบคีรีขันธ์
๑๐. สุพรรณบุรี
๑๑. กาญจนบุรี
๑๒. ลพบุรี
๑๓. ตาก
๑๔. นครสวรรค์
๑๕. พิษณุโลก
๑๖. เพชรบุรี
๑๗. พิจิตร
๑๘. เพชรบูรณ์
๑๙. เชียงใหม่
๒๐. น่าน
๒๑. เชียงราย
๒๒. แพร่
๒๓. ขอนแก่น
๒๔. อุบลราชธานี
๒๕. มุกดาหาร
๒๖. กาฬสินธุ์
๒๗. ร้อยเอ็ด
๒๘. สุรินทร์

๒๙. นครราชสีมา

๓๐. ชัยภูมิ

๓๑. ชลบุรี

๓๒. ระยอง

๓๓. ปราจีนบุรี

๓๔. ฉะเชิงเทรา

โรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการโดยความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน ๑๐ โรงเรียน ๗ จังหวัด ดังนี้

๑. กรุงเทพมหานคร

๒. นนทบุรี

๓. ชลบุรี

๔. ขอนแก่น

๕. นครราชสีมา

๖. ร้อยเอ็ด

๗. ลำปาง

ส่วนจำนวนโรงเรียนที่เหลืออีก จำนวน ๒,๐๕๒ โรงเรียน เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ และการศึกษานอกระบบ ซึ่งมีอยู่ทั่วทุกจังหวัดในประเทศไทย

ในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการนั้น ตามสถิติของมหาวิทยาลัยมหิดล ผู้ที่อยู่ในวัยศึกษา มีอยู่ถึง ๘๐,๗๗๖ คน และจากข้อมูลของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่มีผู้พิการถึง ๔.๘ ล้านคน โดยภาพรวมของกระทรวงศึกษาธิการข้างต้นจากทุกสังกัด สามารถรับเข้าศึกษาได้เพียง ๒๒,๖๒๒ คน ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีอัตราส่วนที่รับเข้าศึกษาได้เป็นจำนวนที่ค่อนข้างน้อย อีกทั้งการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการยังมีค่าใช้จ่ายรายหัวที่สูงกว่าบุคคลปกติทั่วไปอีกด้วย

กระทู้ข้อที่ ๒ โรงเรียนสำหรับสอนคนพิการที่มีอยู่แล้วมีปัญหาและอุปสรรคอื่นใดหรือไม่ ในสถานะที่จำกัดด้วยงบประมาณ กระทรวงศึกษาธิการมีมาตรการจัดการศึกษาแก่คนพิการอย่างไร ขอทราบรายละเอียด

ตอบกระทู้ข้อที่ ๒

จากภาวะวิกฤติทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๐ กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ได้รับจัดสรรงบประมาณจำนวนจำกัด ทำให้การขยายศูนย์การศึกษาพิเศษ

ประจำเขตการศึกษาไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ครุภัณฑ์ที่มีความจำเป็นเพื่อการบริหารก็ถูกตัดลดลงเป็นจำนวนมาก อัตราบรรจุข้าราชการประจำศูนย์ต่างๆ ก็มีได้รับการจัดสรร สำนักงบประมาณจัดสรรให้เพียงอัตราจ้างเท่านั้น ปัจจุบันจึงทำการก่อสร้างอาคารที่ทำการศูนย์ได้เพียง ๔ ศูนย์ คือ

๑. ศูนย์กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ในบริเวณโรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร
๒. ศูนย์เขตการศึกษา ๘ จังหวัดเชียงใหม่
๓. ศูนย์เขตการศึกษา ๙ จังหวัดขอนแก่น
๔. ศูนย์เขตการศึกษา ๑๐ จังหวัดอุบลราชธานี

และจะได้งบประมาณดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ จะได้รับจัดสรรงบประมาณ ในการดำเนินงานอีก ๑ ศูนย์ ในเขตการศึกษา ๓ จังหวัดสงขลา ทั้งนี้ ศูนย์ต่างๆ ต้องทำหน้าที่

๑. เป็นพี่เลี้ยงให้โรงเรียนในเขตการศึกษาที่รับผิดชอบ
๒. เป็นศูนย์เตรียมความพร้อมสำหรับคนพิการเพื่อส่งต่อให้โรงเรียนต่างๆ
๓. เป็นศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริหารและวิจัยทางด้านคนพิการสำหรับโรงเรียนในเขตการศึกษาต่างๆ
๔. เป็นศูนย์ประสานงานระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เป็นการกระจายอำนาจในการบริหารให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ

ในการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของศูนย์ทำให้การบริหารงานที่ถูกจำกัดด้วยงบประมาณและจำนวนบุคลากรแต่ก็สามารถแก้ปัญหาทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนงบประมาณ ได้ทุกประการ อย่างไรก็ตามหากได้รับงบประมาณเพื่อการสร้างศูนย์ประจำเขตการศึกษาอีกจำนวน ๘ เขต จะทำให้ประสิทธิภาพการบริหารงานสามารถครอบคลุมพื้นที่ได้ทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทย คือ

๑. เขตการศึกษา ๑ จังหวัดนครปฐม
๒. เขตการศึกษา ๒ จังหวัดยะลา
๓. เขตการศึกษา ๔ จังหวัดภูเก็ต
๔. เขตการศึกษา ๕ จังหวัดราชบุรี
๕. เขตการศึกษา ๖ จังหวัดลพบุรี
๖. เขตการศึกษา ๗ จังหวัดพิษณุโลก
๗. เขตการศึกษา ๑๑ จังหวัดนครราชสีมา
๘. เขตการศึกษา ๑๒ จังหวัดชลบุรี

มาตรการในการแก้ปัญหาในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้โรงเรียนในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จำนวน ๒,๐๐๐ โรงเรียน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ๓๖ โรงเรียน จัดห้องเรียนพิเศษสำหรับเด็กพิการอย่างน้อย ๑ ห้องเรียน รับนักเรียนพิการห้องละ ๘ - ๑๐ คน อันเป็นการผ่อนคลาปัญหาได้ระดับหนึ่ง

นอกจากจะได้ปฏิบัติงานตามแผนงานแล้ว โรงเรียนในสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ยังได้รับนักเรียนปกติเข้าเรียนร่วมกับเด็กพิการอีกด้วย อันเป็นการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา ให้นุคคลทุกประเภทแล้ว ยังเป็นการช่วยแก้ปัญหานักเรียนให้ได้เรียนในพื้นที่ใกล้บ้านอีกด้วย

กระทู้ข้อที่ ๓ พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้คนพิการที่จดทะเบียนแล้วเท่านั้นได้รับสิทธิและโอกาสในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษา แต่ข้อเท็จจริงในปัจจุบันคนพิการจำนวนมากยังไม่ได้รับการจดทะเบียนคนพิการ กระทรวงศึกษาธิการมีมาตรการใดหรือไม่ที่จะจัดการศึกษาให้แก่คนพิการที่ยังไม่ได้รับการจดทะเบียน ขอทราบรายละเอียด

ตอบกระทู้ข้อที่ ๓

ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๒ กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการขึ้นในกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ในการสงเคราะห์การพัฒนา และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และมีหน้าที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑๑๑

มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามมาตรา ๑๒ เป็นสำนักงานทะเบียนกลางสำหรับคนพิการในกรุงเทพมหานครและในจังหวัดอื่น โดยมีหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการเป็นนายทะเบียนกลางและให้ที่ทำการประชาสงเคราะห์จังหวัดทุกจังหวัดเป็นสำนักงานทะเบียนสำหรับคนพิการในจังหวัดของตน โดยมีประชาสงเคราะห์จังหวัดเป็นนายทะเบียนจังหวัด

ตามสำเนากระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ตั้งกระทู้นั้น กล่าวว่า “ประเทศไทยมีคนพิการและทุพพลภาพประมาณ ๔.๘ ล้านคน ซึ่งตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้คนพิการที่จดทะเบียนแล้วได้รับสิทธิและโอกาสในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ การศึกษา อาชีพและสังคม และคาดการณ์ว่าคนพิการที่อยู่ในข่ายที่จะจดทะเบียนจะมีจำนวนสูงถึง ๓๖๑,๒๐๐ คน ในข้อเท็จจริง ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ มีคนพิการมาจดทะเบียนเพียง ๑๘๑,๕๓๒ และไม่มีข้อมูลอายุที่แสดงว่าเป็นบุคคลพิการที่อยู่ในวัยเรียนเป็นจำนวนเท่าใด

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ และ ๘๑ กำหนดให้รัฐต้องการจัดการทางการศึกษาย่างเสมอภาคเท่าเทียมกันและมีคุณภาพ บุคคลพิการที่จดทะเบียนแล้ว กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ได้รับบุคคลเหล่านี้เข้าศึกษาต่อในทุกระดับชั้น ส่วนบุคคลพิการที่ยังมิได้จดทะเบียนเมื่อได้รับการตรวจทางการแพทย์และรับรองความพิการก็จะได้รับสิทธิเสมอเหมือนกันทุกประการในการเข้าเรียนในโรงเรียนต่างๆ ในสังกัด สำหรับคนพิการที่ยังมิได้จดทะเบียนเมื่อมีการมาสมัครเรียนในทุกสังกัดก็ได้ให้สิทธินี้แก่คนเหล่านี้เสมอเหมือนกับที่ได้จดทะเบียนแล้ว และเมื่อรับเข้าศึกษาแล้วก็ได้ให้คนพิการเหล่านี้ทุกคนไปจดทะเบียนกับประชาสงเคราะห์จังหวัดต่อไปอีกด้วย